

МІНІСТЕРСТВО ОСВІТИ І НАУКИ УКРАЇНИ
КОЛЕДЖ ЕКОНОМІКИ ТА БІЗНЕСУ
ДНІПРОВСЬКОГО НАЦІОНАЛЬНОГО УНІВЕРСИТЕТУ
ІМЕНІ ОЛЕСЯ ГОНЧАРА

Затверджую

Голова приймальної комісії
коледжу економіки та бізнесу
ДНУ імені Олесь Гончара

Програма
співбесіди з предмету
«Українська мова та література»
для вступників
на основі повної загальної середньої освіти

м. Дніпро
2019

Програма співбесіди з української мови та літератури для вступників на основі повної загальної середньої освіти коледжу економіки та бізнесу Дніпровського національного університету імені Олеся Гончара. – Дніпро, 2019 р.

Укладач: голова предметної екзаменаційної комісії з математики Ястремська М.І.

ЗМІСТ

1. Пояснювальна записка
2. Вимоги до рівня підготовки вступників
3. Програма співбесіди
4. Порядок проведення та критерії оцінювання
5. Список рекомендованої літератури

1. ПОЯСНЮВАЛЬНА ЗАПИСКА

Програму співбесіди з української мови і літератури розроблено за програмами зовнішнього незалежного оцінювання для осіб, які бажають здобувати вищу освіту на основі повної загальної середньої освіти.

Програма визначає перелік питань, обсяг, складові та технологію оцінювання знань абітурієнтів під час вступу на навчання для здобуття освітньо-кваліфікаційного рівня молодшого спеціаліста на основі повної загальної середньої освіти.

Мета співбесіди – перевірка рівня теоретичної та практичної підготовки абітурієнтів і формування рейтингового списку з абітурієнтів, які вступають на навчання для здобуття освітньо-кваліфікаційного рівня молодшого спеціаліста та мають право складати вступні випробування у формі співбесіди згідно з Правилами прийому до коледжу економіки та бізнесу Дніпровського національного університету імені Олеся Гончара у 2018 році.

2. ВИМОГИ ДО РІВНЯ ПІДГОТОВКИ ВСТУПНИКІВ

Вступник повинен знати з української мови:

Голосні та приголосні звуки. Приголосні тверді і м'які, дзвінки та глухі. Позначення звуків мовлення на письмі. Алфавіт. Співвідношення звуків і букв.

Звукове значення букв *я, ю, є, ї, щ*. Склад. Складоподіл. Наголос (наголошені й ненаголошені склади). Відображення вимови голосних та приголосних звуків через фонетичну транскрипцію. Алфавіт. Правила вживання м'якого знака; сполучень *йо,ьо*. Правила вживання апострофа. Чергування голосних і приголосних. Правопис великої букви. Написання слів іншомовного походження. Написання складних слів. Правопис префіксів, суфіксів. Подвоєння та подовження приголосних. Правопис літер, що позначають ненаголошені голосні в коренях слів. Правопис відмінкових закінчень іменників, прикметників. Правопис *н* та *nn* у прикметниках та дієприкметниках, *не* з різними частинами мови. Правила переносу слів із рядка в рядок.

Лексичне значення слова. Багатозначні та однозначні слова. Пряме й переносне значення слова. Омоніми. Синоніми. Антоніми. Лексику української мови за походженням. Лексику української мови з погляду активного і пасивного вживання. Фразеологічні одиниці. Словники сучасної української мови.

Основу слова та закінчення. Значущі частини слова. Твірні основи при словотворенні. Основу похідну та непохідну. Основні способи словотворення. Складні слова. Способи їх творення. Сполучні голосні *о, е* в складних словах.

Іменник як частину мови: значення, морфологічні ознаки, синтаксичну роль. Іменники власні та загальні назви, істоти й неістоти. Рід іменників.

Іменники спільного роду. Число іменників. Іменники, що вживаються в однині та множині. Іменники, що мають форму тільки однини та множини. Відмінки іменників. Відміни іменників. Поділ іменників першої та другої відмін на групи. Особливості вживання та написання відмінкових форм. Букви *а* (*я*), *у* (*ю*) в закінченнях іменників другої відміни. Відмінювання іменників, що мають лише форму множини. Невідмінювані іменники в українській мові. Написання і відмінювання чоловічих та жіночих імен по батькові.

Прикметник як частину мови: значення, морфологічні ознаки, синтаксичну роль. Розряди прикметників за значенням. Ступені порівняння прикметників. Зміни приголосних при утворенні ступенів порівняння прикметників. Особливості відмінювання.

Числівник як частину мови: значення, морфологічні ознаки, синтаксичну роль. Розряди числівників за значенням. Групи числівників за будовою. Основні типи відмінювання кількісних числівників. Відмінювання порядкових числівників. Правопис.

Займенник як частину мови: значення, морфологічні ознаки, синтаксичну роль. Розряди займенників за значенням. Особливості їх відмінювання. Творення і правопис неозначених і заперечних займенників.

Дієслово як частину мови: значення, морфологічні ознаки, синтаксичну роль. Форми дієслова. Безособові дієслова. Види дієслів. Часи дієслова. Способи дієслова. Творення форм умовного та наказового способів. Словозміну дієслів першої та другої дієвідміни. Особові та числові форми дієслів. Родові та числові форми дієслів. Чергування приголосних в особових формах дієслів теперішнього та майбутнього часу.

Дієприкметник як особливу дієслівну форму: значення, морфологічні ознаки, синтаксична роль. Активні та пасивні дієприкметники, їх утворення. Відмінювання. Дієприкметниковий зворот.

Дієприслівник як особливу дієслівну форму: значення, морфологічні ознаки, синтаксичну роль. Дієприслівники доконаного й недоконаного виду, їх творення. Дієприслівниковий зворот.

Прислівник як частину мови: значення, морфологічні ознаки, синтаксичну роль. Розряди прислівників за значенням. Ступені порівняння. Зміни приголосних при утворенні прислівників вищого та найвищого ступенів порівняння. Правопис прислівників.

Прийменник як службову частину мови. Групи прийменників за походженням; за будовою. Зв'язок прийменника з непрямыми відмінками іменника.

Сполучник як службову частину мови. Групи сполучників за значенням і синтаксичною роллю. Групи сполучників за вживанням та будовою.

Частку як службову частину мови. Групи часток за значенням і вживанням.

Вигук як частину мови. Групи вигуків за походженням. Значення вигуків. Звуконаслідувальні слова.

Правопис службових частин мови та вигуків.

Словосполучення й речення як основні одиниці синтаксису. Підрядний і сурядний зв'язок між словами і частинами речення.

Головне й залежне слово в словосполученні. Типи словосполучень за морфологічним вираженням головного слова. Словосполучення непоширені й поширені.

Речення як основну синтаксичну одиницю. Граматичну основу в реченні. Порядок слів. Види речень у сучасній українській мові: за метою висловлювання; за емоційним забарвленням; за будовою; за наявністю другорядних членів речення; за наявністю чи відсутністю ускладнюючих засобів.

Граматичну основу односкладного речення. Типи односкладних речень. Засоби вираження головного члена. Розрізнення двоскладних та односкладних речень.

Засоби ускладнення структури простого речення: речення з однорідними членами; речення з відокремленими членами. Вставні слова, словосполучення та речення. Вставлені конструкції. Речення зі звертанням.

Загальне поняття про складне речення. Типи складних речень.

Складносурядне речення. Єднальні, протиставні та розділові сполучники в складносурядному реченні. Сміслові зв'язки між частинами складносурядного речення. Розділові знаки в складносурядному реченні.

Складнопідрядне речення, його будову. Головне й підрядне речення. Підрядні сполучники й підрядні слова як засоби зв'язку в складнопідрядному реченні. Основні види підрядних речень. Складнопідрядні речення з кількома підрядними, їх типи за характером зв'язку між частинами. Розділові знаки в складнопідрядному реченні.

Безсполучникове складне речення: його типи за характером смислових відношень між складовими частинами речення. Розділові знаки в безсполучниковому реченні.

Складні речення з різними видами сполучникового й безсполучникового зв'язку. Пунктуацію в ньому.

Пряму й непряму мову. Способи заміни прямої мови непрямою. Розділові знаки при способах відтворення чужого мовлення. Цитату як різновид прямої мови. Діалог.

Стили мовлення, їх основні ознаки, функції.

Вступник повинен знати з української літератури:

діяльність митця та визначати етапи його творчості, встановлювати відповідність між цим діячем та аналогічними творчими методами письменників однієї історичної епохи, оцінювати їхній вплив на перебіг літературного процесу; поняття та терміни абітурієнти повинні називати, визначати, оперувати ними, встановлювати відповідність з епохою, діяльністю певних літературно-мистецьких угруповань тощо; основні теоретико-літературні поняття: художній образ, прототип, тема, ідея, мотив художнього твору, сюжет і композиція, позасюжетні елементи, проблематика та конфлікт у художньому творі; сентименталізм, романтизм, реалізм та їхні

ознаки; епос, новела, оповідання, повість, роман, та їхні різновиди; лірика, сонет, гімн, послання, поема, тематичні різновиди лірики; драма, комедія, трагікомедія, власне драма, містерія, драма-феєрія; види комічного: гумор, іронія, сатира, сарказм, гротеск.

Вступник повинен вміти з української мови:

Розпізнавати, визначати й коментувати подані лінгвістичні поняття; знаходити вивчені орфограми та пунктограми в текстах; доцільно використовувати виражальні можливості різних типів синтаксичних конструкцій в усному й писемному мовленні.

Вступник повинен вміти з української літератури:

аналізувати літературний твір чи його уривок; визначати місце і роль митця в літературному процесі; пояснювати літературознавчі поняття; встановлювати відповідність між одиночними фактами і типовими загальними явищами, групувати (класифікувати) факти за вказаною ознакою; розрізняти види і жанри усної народної творчості, називати різновиди календарно-обрядових пісень, аналізувати зміст, образи, настрої суспільно-побутових і родинно-побутових пісень, визначати провідні мотиви історичних пісень, характеризувати образи героїв – історичних осіб; визначати тематику й художні особливості балад, дум, пісень Марусі Чурай; орієнтуватися в основних тенденціях функціонування української літератури за кордоном і творчості українських письменників-емігрантів; визначати характерні ознаки постмодернізму, орієнтуватися в основних тенденціях розвитку сучасної літератури; знати літературні угруповання 80-90-х років та найвизначніших представників літератури цього періоду; визначати в літературному творі тропи: епітет, порівняння, метафору, алегорію, гіперболу, метонімію, оксиморон; засоби поетичного синтаксису: інверсія, тавтологія, антитеза, анафора, епіфора, паралелізм, риторичні фігури; фонетичні засоби організації поетичного мовлення: алітерація, асонанс, звуконаслідування.

3. ПРОГРАМА СПІВБЕСІДИ

Українська мова

Фонетика. Графіка. Орфоепія. Орфографія. Фонетика як розділ мовознавчої науки про звуковий склад мови. Голосні та приголосні звуки. Приголосні тверді і м'які, дзвінки та глухі. Позначення звуків мовлення на письмі. Алфавіт. Співвідношення звуків і букв. Звукове значення букв *я, ю, є, і, ш*. Склад. Складоподіл. Наголос (наголошені й ненаголошені склади). Відображення вимови голосних та приголосних звуків через фонетичну транскрипцію. Алфавіт. Правила вживання м'якого знака; сполучень *йо,ьо*. Правила вживання апострофа. Чергування голосних і приголосних. Правопис великої букви. Написання слів іншомовного походження. Написання складних слів. Правопис префіксів, суфіксів. Подвоєння та подовження

приголосних. Правопис літер, що позначають ненаголошені голосні в коренях слів. Правопис відмінкових закінчень іменників, прикметників. Правопис *н* та *нн* у прикметниках та дієприкметниках, *не* з різними частинами мови. Правила переносу слів із рядка в рядок.

Лексикологія. Фразеологія. Лексикографія. Лексикологія як учення про слово. Лексичне значення слова. Багатозначні та однозначні слова. Пряме й переносне значення слова. Омоніми. Синоніми. Антоніми. *Лексика української мови за походженням*. Власне українська лексика. Лексичні запозичення з інших мов. Загальноживані слова. Професійна, діалектна, розмовна лексика. Терміни. *Лексика української мови з погляду активного і пасивного вживання*. Застарілі й нові слова. Нейтральна та емоційно забарвлена лексика. Поняття про стійкі сполучення слів і вирази. *Фразеологія*. Поняття про фразеологізми. Приказки. Прислів'я. Афоризми. *Лексикографія*. Поняття про словники сучасної української мови.

Будова слова. Словотвір. Будова слова. Поняття про основу слова та закінчення. Значущі частини слова: корінь, префікс, суфікс, закінчення. *Словотвір*. Твірні основи при словотворенні. Основа похідна та непохідна. Основні способи словотворення в українській мові: префіксальний, префіксально-суфіксальний, суфіксальний, безсуфіксний, складання слів або основ, перехід з однієї частини мови в іншу. Складні слова. Способи їх творення. Сполучні голосні *о, е* у складних словах.

Морфологія як розділ мовознавчої науки про частини мови. *Іменник* як частина мови: значення, морфологічні ознаки, синтаксична роль. Іменники власні та загальні назви, істоти й неістоти. Рід іменників: чоловічий, жіночий, середній. Іменники спільного роду. Число іменників. Іменники, що вживаються в однині та множині. Іменники, що мають форму тільки однини та множини. Відмінки іменників. Відміни іменників: перша, друга, третя, четверта. Поділ іменників першої та другої відмін на групи. Особливості вживання та написання відмінкових форм. Букви *а (я), у (ю)* в закінченнях іменників другої відміни. Відмінювання іменників, що мають лише форму множини. Невідмінювані іменники в українській мові. Написання і відмінювання чоловічих та жіночих імен по батькові.

Прикметник як частина мови: значення, морфологічні ознаки, синтаксична роль. Розряди прикметників за значенням: якісні, відносні, присвійні. Якісні прикметники. Ступені порівняння прикметників: вищий і найвищий, способи їх творення (проста та складена форми). Зміни приголосних при утворенні ступенів порівняння прикметників. Особливості відмінювання (тверда й м'яка групи).

Числівник як частина мови: значення, морфологічні ознаки, синтаксична роль. Розряди числівників за значенням: кількісні та порядкові. Групи числівників за будовою: прості, складні, складені. Основні типи відмінювання кількісних числівників. Відмінювання порядкових числівників. Правопис.

Займенник як частина мови: значення, морфологічні ознаки, синтаксична роль. Розряди займенників за значенням. Особливості їх відмінювання. Творення і правопис неозначених і заперечних займенників.

Дієслово. Дієприкметник. Дієприслівник. *Дієслово* як частина мови: значення, морфологічні ознаки, синтаксична роль. Форми дієслова: дієвідмінювані, відмінювані (дієприкметник) та незмінні (інфінітив, дієприслівник, форми на -но, -то). Безособові дієслова. Види дієслів: доконаний та недоконаний. Часи дієслова: теперішній, минулий, майбутній. Способи дієслова: дійсний, умовний, наказовий. Творення форм умовного та наказового способів. Словозміна дієслів першої та другої дієвідміни. Особові та числові форми дієслів (теперішнього й майбутнього часу та наказового способу). Родові та числові форми дієслів (минулого часу й умовного способу). Чергування приголосних в особових формах дієслів теперішнього та майбутнього часу.

Дієприкметник як особлива дієслівна форма: значення, морфологічні ознаки, синтаксична роль. Активні та пасивні дієприкметники, їх утворення. Відмінювання. Дієприкметниковий зворот. *Дієприслівник* як особлива дієслівна форма: значення, морфологічні ознаки, синтаксична роль. Дієприслівники доконаного й недоконаного виду, їх творення. Дієприслівниковий зворот.

Прислівник як частина мови: значення, морфологічні ознаки, синтаксична роль. Розряди прислівників за значенням. Ступені порівняння: вищий та найвищий. Зміни приголосних при утворенні прислівників вищого та найвищого ступенів порівняння. Правопис прислівників.

Службові частини мови. Вигук. Прийменник як службова частина мови. Групи прийменників за походженням: похідні, непохідні; за будовою: прості, складні, складені. Зв'язок прийменника з непрямыми відмінками іменника. *Сполучник* як службова частина мови. Групи сполучників за значенням і синтаксичною роллю: сурядні, підрядні. Групи сполучників за вживанням та будовою. *Частка* як службова частина мови. Групи часток за значенням і вживанням: формотворчі, словотворчі, модальні. *Вигук* як частина мови. Групи вигуків за походженням: похідні й непохідні. Значення вигуків. Звуконаслідувальні слова. Правопис службових частин мови та вигуків.

Синтаксис. Словосполучення й речення як основні одиниці синтаксису. Підрядний і сурядний зв'язок між словами і частинами речення. *Словосполучення.* Головне й залежне слово в словосполученні. Типи словосполучень за морфологічним вираженням головного слова. Словосполучення непоширені й поширені. *Речення* як основна синтаксична одиниця. Граматична основа у реченні. Порядок слів. Види речень у сучасній українській мові: за метою висловлювання; за емоційним забарвленням; за будовою; за наявністю другорядних членів речення; за наявністю чи відсутністю ускладнюючих засобів. *Односкладне речення.* Граматична основа односкладного речення. Типи односкладних речень. Засоби вираження головного члена. Розрізнення двоскладних та односкладних речень. *Просте ускладнене речення.* Засоби ускладнення структури простого речення:

речення з однорідними членами; речення з відокремленими членами. Вставні слова, словосполучення та речення. Вставлені конструкції. Речення зі звертанням. *Складне речення*. Загальне поняття про складне речення. Типи складних речень: сполучникові й безсполучникові. *Складносурядне речення*. Єднальні, протиставні та розділові сполучники в складносурядному реченні. Смилові зв'язки між частинами складносурядного речення. Розділові знаки в складносурядному реченні. *Складнопідрядне речення*. Складнопідрядне речення, його будова. Головне й підрядне речення. Підрядні сполучники й підрядні слова як засоби зв'язку у складнопідрядному реченні. Основні види підрядних речень: означальні, з'ясувальні, обставинні. Складнопідрядні речення з кількома підрядними, їх типи за характером зв'язку між частинами. Розділові знаки у складнопідрядному реченні. *Безсполучникове складне речення*. Його типи за характером смислових відношень між складовими частинами речення. Розділові знаки у безсполучниковому реченні. *Складні речення з різними видами сполучникового й безсполучникового зв'язку*. Пунктуація у ньому. *Способи відтворення чужого мовлення*. Пряма й непряма мова. Способи заміни прямої мови непрямою. Розділові знаки при способах відтворення чужого мовлення. Цитата як різновид прямої мови. Діалог.

Стилістика. Стилї мовлення, їх основні ознаки, функції.

Українська література

Теорія літератури. Поняття про літературні роди і жанри. Літературно-мистецькі напрями (сентименталізм, романтизм, реалізм, модернізм, постмодернізм; їхні характерні ознаки). Віршування (основні стопи, види строф, римування та рима). Засоби художнього мовлення (тропи, їхні різновиди; види комічного, засоби поетичного синтаксису).

Усна народна творчість. Загальна характеристика календарно-обрядових, суспільно-побутових та родинно-побутових пісень. Пісні Марусі Чурай. “Віють вітри”, “Засвіт встали козаченьки”. Історичні пісні. “Ой Морозе, Морозенку”, “Чи не той то Хміль”. Тематика, образи, зміст народних дум і балад. “Дума про Марусю Богуславку”. Балада “Бондарівна”.

Давня українська література. “Повість минулих літ” (уривки про заснування Києва, про помсту княгині Ольги, про напад хозарів). “Слово про Ігорів похід”. Григорій Сковорода. “Всякому місту – звичай і права”, “*De libertate*”, “Бджола і Шершень”, афоризми.

Література кінця XVIII – XIX століття. Загальна характеристика стильових течій. І.Котляревський. Бурлескно-травестійна поема “Енеїда”, малоросійська опера “Наталка Полтавка”. Г.Квітка-Основ'яненко. Сентиментально-реалістична повість “Маруся”.

Літературний процес 40-60-х років XIX століття. Тарас Шевченко. Соціально-побутова поема “Катерина”, героїко-романтична поема “Гайдамаки”, “Кавказ”, “Сон (У всякого своя доля)”, “І мертвим, і живим...”, “Заповіт”. Літературно-громадська діяльність П.Куліша. Історична хроніка “Чорна рада”.

Літературний процес 70-90-х років XIX століття. Загальна характеристика здобутків прозаїків. І.Нечуй-Левицький. Соціально-побутова повість “Кайдашева сім’я”. Панас Мирний Соціально-психологічний роман “Хіба ревуть воли, як ясла повні?”. Діяльність театру корифеїв. І.Карпенко-Карий. ”Мартин Боруля”. Літературно-критична спадщина І.Франка “Гімн”, “Чого являєшся мені у сні”, “Мойсей”.

Література XX століття. Модернізм. М.Коцюбинський “Тіні забутих предків”, “Інтермецо”. О.Кобилянська соціально-побутова повість “Земля”. Неоромантичні тенденції у творчості Лесі Українки “Contra spem spero”, “Лісова пісня”. Варіант експресіонізму в творчості В.Стефаника “Камінний хрест”. Провідна роль поезії на початку XX століття. М.Вороний “Блакитна панна”. Олександр Олесь “Чари ночі”, “О слово рідне! Орле скутий!..”. П.Тичина “Ви знаєте, як липа шелестить...”, “Пам’яті тридцяти”, “О панно Інно”. М.Рильський “Молюсь і вірю”. М.Зеров “Київ – традиція”. В.Сосюра “Любіть Україну”. Б.-І.Антонич “Різдво”.

Загальна характеристика прози 20-30-х рр. XX століття. Новелістика. М.Хвильовий “Я (Романтика)”. Ю.Яновський “Дитинство”. Інтелектуально-філософський роман. В.Підмогильний “Місто”. Жанр усмішки. Остап Вишня “Моя автобіографія”, “Сом”.

Драматургія 20-30-х років. М.Куліш “Мина Мазайло”. Кіноповість О.Довженка “Україна в огні”, “Зачарована Десна”. А.Малишко “Пісня про рушник”.

Феномен шістдесятництва в українській літературі. В.Симоненко “Ти знаєш, що ти людина”, “Задивляюсь у твої зіниці”. В.Стус “Як добре те, що смерті не боюсь я”, “О земле втрачена, явися!..”. І.Драч “Балада про соняшник”. Л.Костенко “Страшні слова, коли вони мовчать”, “Українське альфреско”, “Маруся Чурай”.

Епос XX століття. О.Гончар “Залізний острів”. Гр. Тютюнник “Три зозулі з поклоном”. Творчість українських письменників-емігрантів. Іван Багряний “Тигролови”. Є.Маланюк “Стилет чи стилос?”.

Сучасний літературний процес. Загальний огляд, основні тенденції. Осмислення української поезії в її іманентній сутності 80-ті рр. (І.Римарук). Творчі гуртки та об’єднання “Бу-Ба-Бу” (Ю.Андрухович, О.Ірванець, В.Неборак), “ЛуГоСад” (І.Лучук, Н.Гончар, Р.Садловський), “Нова дегенерація” (Степан Процюк, Іван Ципердюк, Іван Андрусак). Творча асоціація “500”. Утворення АУП (Асоціація українських письменників) та асоціації “Нова література”. Постмодернізм як один із художніх напрямів мистецтва 90-х років. Творчість Ю.Андруховича та О.Забужко. Література елітарна і масова. Сучасні часописи та альманахи.

4. ПОРЯДОК ПРОВЕДЕННЯ ТА КРИТЕРІЇ ОЦІНЮВАННЯ

Вступне випробування проводиться у формі співбесіди.

Список допущених до співбесіди ухвалюється рішенням відбіркової комісії, про що складається відповідний протокол.

Голова предметної екзаменаційної комісії, який відповідає за проведення вступного випробування, попередньо складає необхідні екзаменаційні матеріали: програми співбесід, екзаменаційні білети, критерії оцінювання відповіді вступника.

Екзаменаційні білети складаються відповідно до Програм співбесід.

Співбесіда проводиться у строки, передбачені Правилами прийому до Дніпропетровського коледжу економіки та бізнесу Дніпропетровського національного університету імені Олеся Гончара у 2017 році.

На співбесіду вступник з'являється з паспортом.

Співбесіда проводиться не менше ніж двома членами комісії з кожним вступником, яких призначає голова предметної екзаменаційної комісії згідно з розкладом у день іспиту.

Вступник одержує один екзаменаційний білет з даного предмету, який містить 3 питання. Всього екзаменаційних білетів два, кожен з яких містить по 3 питання з певного конкурсного предмету, перелік яких відповідає набору сертифікатів ЗНО при вступі на певну спеціальність і визначається Правилами прийому до Дніпропетровського коледжу економіки та бізнесу Дніпропетровського національного університету імені Олеся Гончара у 2017 році. На кожне питання треба дати вичерпну відповідь.

Під час співбесіди члени відповідної комісії відмічають правильність відповідей в аркуші співбесіди, який по закінченні співбесіди підписується вступником та членами відповідної комісії.

Інформація про результати співбесіди оголошується вступникові в день її проведення.

Співбесіда оцінюється за шкалою від 100 до 200 балів, при цьому кожне питання оцінюється в 33 бали. Якщо абітурієнт набрав 0 балів з будь-якого питання, то вважається, що співбесіду не складено.

Апеляція вступника щодо екзаменаційної оцінки (кількості балів), отриманої на вступному випробуванні у Дніпропетровському коледжі економіки та бізнесу Дніпропетровського національного університету імені Олеся Гончара, повинна подаватись особисто вступником не пізніше наступного робочого дня після оголошення екзаменаційної оцінки.

5. СПИСОК РЕКОМЕНДОВАНОЇ ЛІТЕРАТУРИ

1. Український правопис / АН України, Ін-т мовознавства ім. О.О. Потебні; Ін-т української мови. – К. : Наук. думка, 2010. –240 с.
2. Авраменко О.М., Дмитренко Г.К. Українська література. Підручник для 9 класу загальноосвітніх навчальних закладів. - К.: Грамота, 2009. – 290 с.
3. Авраменко О.М., Пахаренко В.І. Українська література. Підручник для 10 класу загальноосвітніх навчальних закладів. Рівень стандарту, академічний рівень. - К.: Грамота, 2010. – 280 с.

4. Авраменко О.М., Пахаренко В.І., Мовчан Р.В. Українська література (рівень стандарту, академічний). Підручник для 11 класу. - К.: Грамота, 2011. – 352 с.
5. Міщенко О.І. Українська література. Підручник для 9 класу загальноосвітніх навчальних закладів. - К.: Генеза, 2009. – 304 с.
6. Міщенко О.І. Українська література. Підручник для 11 класу загальноосвітніх навчальних закладів.-К.: Генеза, 2011. – 304 с.
7. Пахаренко В.І. Українська література. Підручник для 9 класу загальноосвітніх навчальних закладів. - К.: Генеза, 2009. – 368 с.
8. Семенюк Г.Ф., Ткачук М.П., Слоньовська О.В., Гром'як Р.Т., Вашків Л.П., Плетенчук Н.С. Українська література. Підручник для 10 класу загальноосвітніх навчальних закладів. Рівень стандарту, академічний рівень. - К.: Освіта, 2010. – 325 с.
9. Семенюк Г.Ф., Ткачук М.П., Слоньовська О.В., Гром'як Р.Т., Вашків Л.П., Плетенчук Н.С. Українська література. Підручник для 10 класу загальноосвітніх навчальних закладів. Профільний рівень. - К.: Освіта, 2011. – 422 с.
10. Семенюк Г.Ф., Ткачук М.П., Слоньовська О.В. та ін. Українська література (рівень стандарту, академічний). Підручник для 11 класу.-К.: Освіта, 2011. – 422 с.
11. Ткачук М.П., Сулима М.М., Смілянська В.Л. Українська література. Підручник для 9 класу загальноосвітніх навчальних закладів. - К.: Освіта, 2009. – 416 с.